

MUNPP0046MYR

Městský úřad Nová Paka
stavební odbor

Dukelské náměstí č.p. 39
509 24 Nová Paka

Městský úřad NOVÁ PAKA		V Nové Pace dne 17. 9. 2025	
Dělo dne	17. 09. 2025	Zapřev [Signature]	
Čís. jed.	MUNP/2025/16926	Stav. [Signature]	
Přílohy	18		

Ke sp. zn. R/2025/74952

K č.j. R/2025/74952/10

Odvolání proti rozhodnutí o povolení stavebního záměru

Městský úřad Nová paka, stavební odbor vydal dne 18. 8. 2025 ve věci sp. zn. R/2025/74952 formou veřejné vyhlášky rozhodnutí č.j. R/2025/74952/10, kterým schválil stavební záměr **obchodní centrum Nová Paka – vodopravní objekty, Nová Paka, ul. Pražská, ul. V Aleji, ul. U Studénky a ul. Svobody** (dále jen „stavba“) na pozemcích parc. č. 1355/34 (ostatní plocha), parc. č. 1355/35 (ostatní plocha), parc. č. 1376/2 (ostatní plocha), parc. č. 1376/10 (ostatní plocha), parc. č. 1377/1 (trvalý travní porost), parc. č. 1377/6 (ostatní plocha), parc. č. 1377/7 (ostatní plocha), parc. č. 1385/4 (trvalý travní porost), parc. č. 1907/1 (ostatní plocha), parc. č. 1907/72 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1907/73 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1907/82 (ostatní plocha), parc. č. 1907/85 (ostatní plocha), parc. č. 1911/1 (trvalý travní porost), parc. č. 1911/2 (trvalý travní porost), parc. č. 1911/3 (trvalý travní porost), parc. č. 1912/5 (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. 1912/6 (ostatní plocha), parc. č. 3971/1 (ostatní plocha), parc. č. 3976/1 (ostatní plocha), parc. č. 4095/9 (ostatní plocha), parc. č. 4109/1 (ostatní plocha) a parc. č. 4248 (ostatní plocha) v katastrálním území Nová Paka, který byl již částečně povolen rozhodnutím č.j. MUNP/2024/2000/SÚ/LC ze dne 29.02.2024 (s.z. 2023/17112/SÚ/LC) o umístění stavby, které nabylo právní moci dne 24.02.2025 a které se v souladu s § 330 odst. 6 stavebního zákona považuje za rozhodnutí v části věci (umístění stavby) v řízení o povolení záměru (dále též jen „**napadené rozhodnutí**“).

Naděžda Bajerová, nar. 7. 10. 1962, bytem Svobody 1540, 509 01 Nová Paka, tímto coby účastník řízení podává proti výše uvedenému rozhodnutí Městského úřadu Nová paka, stavebního odboru č.j. R/2025/74952/10, jež bylo vydáno dne 18. 8. 2025 ve věci vedené pod sp. zn. R/2025/74952, v plném rozsahu odvolání, neboť je považuje za nezákonné a nesprávné z důvodů, které uvádí níže:

1. Porušení ust. § 184 odst. 3 a § 193 odst. 1 písm. c) stavebního zákona

Souhrnná technická zpráva k záměru „**obchodní areál a okružní křižovatka Pražská x V Aleji ...**“ **Nová Paka, k.ú. Nová Paka** zpracovaná společností Mydat spol. s r.o. k 20. 2. 2024 na str. 42 výslovně uvádí: „**DO DOBY VYBUDOVÁNÍ POLDRU BUDOU DEŠŤOVÉ VODY ODVÁDĚNY PROVIZORNĚ DO STÁVAJÍCÍ VODOTEČE.**“ Je tedy evidentní, že stavebník zamýšlí realizovat

a provozovat nejen stavbu povolenou napadeným rozhodnutím, ale též celý areál obchodního centra dříve, než dojde k výstavbě otevřeného retenčně-vsakovacího poldru, jehož pomocí by měl být regulován odtok srážkových vod z areálu obchodního centra do
vodoteče

(IDVT: 10180434). Na tuto skutečnost velmi správně poukázal správce povodí, kterým je Povodí Labe, státní podnik, ve svém stanovisku č.j. PLa/2025/022091 ze dne 24. 6. 2025, kde zároveň podotkl, že k záměru odvádění dešťových vod ve vypočteném objemu 198,8 l/s přímo do vodoteče bez otevřeného retenčně-vsakovacího poldru nebylo vydáno stanovisko správce povodí. Dle uvedené souhrnné technické zprávy se má jednat o provizorní odvádění, avšak ani tato zpráva, ani jiná část projektové dokumentace neuvádí, po jak dlouhou dobu by k takovému odvádění dešťových vod mělo docházet. Ve spojení s nejednoznačnou formulací podmínky pro odvádění srážkových vod, jež představuje porušení stavebního zákona popsané níže sub 3), se tak napadeným rozhodnutím otevírá možnost pro dramatické zhoršení odtokových poměrů v předmětné lokalitě po neurčitě dlouhou dobu, jež může být fakticky ukončena až výstavbou otevřeného retenčně-vsakovacího poldru, jehož investorem by mělo být město Nová Paka; v okamžiku vydání napadeného rozhodnutí nebylo zřejmé, kdy by k výstavbě poldru mělo fakticky dojít. Zhoršení odtokových poměrů v předmětné lokalitě je v příkrém rozporu jak s citovaným stanoviskem správce povodí, tak se souhrnným stanoviskem Městského úřadu Nová Paka, odboru životního prostředí, jež bylo vydáno pod č.j. MUNP/2024/10488/ŽP/LJ dne 24. 6. 2024.

S odváděním srážkových vod přímo do vodoteče (tedy mimo otevřený retenčně-vsakovací poldr) nepočítalo ani koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Nová Paka č.j. R/2025/77073/2 ze dne 13. 5. 2025, neboť to ve vztahu k odvádění srážkových vod uvádí toliko následující: **„Přeložka dešťové kanalizace je zaústěna do nově otevřeného vsakovacího poldru severovýchodně od areálu ‚KL‘ část ‚G‘. Vodovod i kanalizace jsou ve správě Vodohospodářské a obchodní společnosti, a. s. (viz. vyjádření VOS č. j.: VOS/SUCH/2024/2023/0954 ze dne 13.12.2024). Otevřený poldr je investicí Města Nová Paka, které bude i jeho správcem a provozovatelem. Lze tak konstatovat, že záměr je v souladu s uvedeným ustanovením § 5 odst. 3 vodního zákona. ... Z pohledu ovlivnění odtokových poměrů lze sdělit, že tyto se vzhledem k charakteru záměru nebudou negativně ovlivněny. Z hlediska přímého vsakování srážkových vod do horninového prostředí je lokalita nepříznivá, a proto budou dešťové vody odváděny řízeným odtokem do veřejné kanalizace a následně do otevřeného vsakovacího poldru Města Nová Paka, který je stávající vodotečí odvodněn do ‚Pivovarského rybníka‘.“**

Situace je o to závažnější, že v dané lokalitě byla identifikovaná ekologická zátěž v podobě kontaminace uhlovodíky C10-C40, a to navíc přímo v místech, kde je zamýšleno umístění vodohospodářských staveb povolených napadeným rozhodnutím, konkrétně SO B.2_10 Kanalizace „ZPA“ dešťová, SO B.2_11 Kanalizace „ZPA“ splašková a SO 310 Přeložky kanalizace.

Stavební úřad tedy napadeným rozhodnutím povolil stavebníkovi realizaci stavby vodohospodářských objektů, jež jsou součástí zamýšleného areálu obchodního centra, s tím, že srážkové vody z celé lokality v objemu 198,8 l/s bude možné po dokončení celého záměru obchodního centra po neznámo dlouhou dobu („provizorně“) odvádět přímo do vodoteče, aniž k takovému záměru bylo vydáno stanovisko správce povodí či stanovisko vodoprávního úřadu v rámci koordinovaného závazného stanoviska. **Tímto svým postupem stavební úřad porušil ust. § 184 odst. 3 stavebního zákona, dle kterého**

pokud není součástí žádosti vyjádření nebo závazné stanovisko vyžadované tímto zákonem nebo jiným právním předpisem, je stavební úřad povinen si je vyžádat u dotčeného orgánu.

Nadto je zřejmé, že taková změna záměru je v rozporu s vydaným rozhodnutím o umístění stavby, jež vydal nadepsaný stavební úřad pod č.j. MUNP/2024/2000/SÚ/LC dne 29. 2. 2024. Toto rozhodnutí totiž předpokládá, že „součástí záměru je umístění nového retenčně vsakovacího poldru s plochou cca 352 m²“. Dle ust. § 330 odst. 6 stavebního zákona se pravomocné územní rozhodnutí o umístění stavby vydané v územním řízení považuje za rozhodnutí v části věci v řízení o povolení záměru podle stavebního zákona, pokud jimi byl umístěn záměr vyžadující povolení podle tohoto zákona. Pokud tedy stavebník zamýšlel změnit záměr oproti stavu povolenému územním rozhodnutím tak, že do doby vybudování poldru budou dešťové vody odváděny provizorně do stávající vodoteče, měl si požádat o změnu povolení postupem dle ust. § 200 stavebního zákona. **Pokud však stavební úřad povolil záměr na základě projektové dokumentace, která obsahuje změnu oproti stavu, který byl posuzován v rámci územního řízení, aniž o takové změně územního rozhodnutí (tedy rozhodnutí v části věci) bylo kladně rozhodnuto, porušil ust. § 193 odst. 1 písm. c) stavebního zákona 2. Porušení ust. § 186 odst. 1 a 2 stavebního zákona.**

V souvislosti s porušením stavebního zákona, jež je popsáno výše sub 1) došlo zároveň k porušení povinnosti, jež stanoví ust. § 186 stavebního zákona. Dle tohoto ustanovení je stavební úřad v případě záměru, pro který byl vydán závěr zjišťovacího řízení, že nepodléhá posouzení vlivů na životní prostředí, povinen ověřit, zda nedošlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí. Zároveň platí, že pokud stavební úřad dojde k závěru, že došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, je povinen vyzvat stavebníka k předložení závěru zjišťovacího řízení k takto změněnému záměru.

Z obsahu spisu je patrné, že souhrnná technická zpráva k záměru „*obchodní areál a okružní křižovatka Pražská x V Aleji ...*“ Nová Paka, k.ú. Nová Paka, jež hovoří o provizorním odvádění srážkových vod do vodoteče, byla zpracována až v únoru 2024. Projektová dokumentace stavby "Obchodní areál a okružní křižovatka Pražská x V Aleji ... - vodohospodářské objekty", která byla přiložena k žádosti o stavební povolení, byla zpracována ještě o rok později, v únoru 2025. Oba tyto dokumenty tedy vznikly až poté, co bylo v této věci pravomocně skončeno zjišťovací řízení podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí č.j. MZP/2023/550/727- He, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství č.j. KUKHK-5647/ZP/2023 ze dne 20.3.2023, jímž bylo konstatováno, že záměr „Obchodní centrum Nová Paka, ulice V Aleji – nové podání“ nemůže mít významný vliv na životní prostředí, a proto nebude posuzován podle zákona č. 100/2001 Sb., bylo vydáno dne 14. 6. 2023. Toto rozhodnutí taktéž pracovalo s předpokladem, že součástí záměru je od počátku realizace otevřeného retenčně-vsakovacího poldru (k tomu srov. např. text: „*V porovnání se stávajícím stavem se záměr pozitivně projeví realizací otevřené retence, která bude zachytávat srážkové vody, které se pak*

mohou z území postupně přímo vypařovat z poldru a vyrovnávat tak teplotní výkyvy a místní mikroklimatické vlivy a dále zasáknutá voda je následně odpařena do ovzduší prostřednictvím evapotranspirace rostlin, což vede k ochlazování lokality.“).

Varianta s odváděním srážkových vod přímo do vodoteče zcela evidentně vůbec nebyla předmětem posuzování MŽP.

I zde je třeba zmínit negativní dopad na životní prostředí způsobený kontaminací půdy uhlovodíky. Souhrnná technická zpráva k záměru „**obchodní areál a okružní křižovatka Pražská x V Aleji ...**“ **Nová Paka, k.ú. Nová Paka** zpracovaná společností Mydat spol. s r.o. k 20. 2. 2024 k tomuto tématu na str. 12 uvádí: „**V zájmovém území byla opakovaně prokázána významná kontaminace nesaturevané i saturevané zóny horninového prostředí ropnými látkami, zejména v severovýchodní části. Kontaminované skládkové těleso je proplachováno srážkovými vodami a tím dochází k migraci znečištění do mělké kvartérní zvodně, která se vytváří v severovýchodní části skládkového tělesa, a dále jeho migraci podzemní vodou severovýchodním směrem k drenážní bázi, kterou tvoří zatrubněný bezejmenný přítok Pivovarského potoka.**“ Stavební úřad však tento aspekt záměru, který může mít významný negativní vliv na životní prostředí, neověřil, a tudíž ani nevyzval stavebníka k předložení závěru zjišťovacího řízení, který by tento aspekt zohledňoval.

Stavební úřad, poté co zjistil, že záměr počítá s provizorním odváděním srážkových vod z areálu obchodního centra přímo do vodoteče, a že se tedy po určitou, přesně neohrazenou dobu dramaticky zhorší odtokové poměry v předmětné lokalitě, a že tedy došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, měl vyzvat stavebníka k předložení závěru zjišťovacího řízení k takto změněnému záměru. Tím, že tak stavební úřad neučinil, porušil ust. § 186 odst. 1 a 2 stavebního zákona.

3. Porušení ust. § 193 odst. 1 písm. d) a odst. 2 a § 197 odst. 1 písm. c) stavebního zákona

Stavební úřad se v odůvodnění napadeného rozhodnutí v rámci vypořádání námítky označené „Ad 2 – rozpor s podmínkami územního rozhodnutí“ pustil do nepřipustné polemiky se stanoviskem správce povodí, když uvedl: „Co se týká údajného rozporu s požadavky správce povodí, došel stavební úřad k závěru, že zde evidentně došlo ze strany pracovníka Povodí Labe k nepochopení, jaké množství srážkových vod má být do dešťové kanalizace z budoucího areálu vypouštěno. Dle projektové dokumentace stavby (kde je to bohužel uvedeno nepřehledně) má být prostřednictvím kanalizačního systému budoucího areálu vypouštěno do dešťové kanalizace max. 12 l/s (což je cca 1/3 stávající odtoku do vodoteče), zbytek srážkových vod (rozdíl do vypočtených 198,8 l/s) budou zadržovat retenční nádrže v areálu, které jsou navrženy v takovém objemu, aby tyto vody pojmuły. Ve skutečnosti by tak do stávající vodoteče žádné vody z areálu OC vytékat téměř neměly.“

V první řadě je výše uvedená formulace výrazem nepochopení obsahu stanoviska správce povodí, který zcela správně upozornil na skutečnost, že k provizornímu odvádění srážkových vod z areálu obchodního centra přímo do vodoteče nebylo ze strany Povodí

Labe, s.p. vydáno žádné stanovisko. Bez ohledu na tuto skutečnost, **pokud měl stavební úřad jakékoliv pochybnosti ve vztahu k obsahu stanoviska správce povodí, měl se na něj obrátit se žádostí o upřesňující sdělení, neboť výše uvedený rozpor byl předmětem námítky účastníků řízení. Pokud tak stavební úřad neučinil, porušil ust. § 193 odst. 2 stavebního zákona.**

Dále se odvolatel domnívá, že stavební úřad nesprávně posoudil dostatečnost dimenzování retenčních nádrží. Stavební úřad k tomuto uvedl: **„Dle projektové dokumentace stavby (kde je to bohužel uvedeno nepřehledně) má být prostřednictvím kanalizačního systému budoucího areálu vypouštěno do dešťové kanalizace max. 12 l/s (což je cca 1/3 stávající odtoku do vodoteče), zbytek srážkových vod (rozdíl do vypočtených 198,8 l/s) budou zadržovat retenční nádrže v areálu, které jsou navrženy v takovém objemu, aby tyto vody pojmuly.“** Ze souhrnné technické zprávy se podává, že v rámci záměru mají být instalované retenční nádrže s celkovým využitelným objemem 694,7 m³. Pokud rozdíl mezi celkovým vypočteným objemem srážkových vod 198,8 l/s a stanoveným objemem vypouštění 12 l/s, tedy objem 186,8 l/s, mají skutečně zadržet retenční nádrže, pak při plánovaném objemu 694,7 m³, což je 694.700 l, dojde při intenzivním dešti k naplnění všech retenčních nádrží za necelých 62 minut (!), a to pouze za předpokladu, že všechny nádrže budou v okamžiku, kdy začne pršet, zcela prázdné. Po naplnění kapacity nádrží budou veškeré srážkové vody v objemu 198,8 l/s odtékat přímo do vodoteče. S tím souvisí též absence aktualizovaných hydrotechnických výpočtů dle ČSN 75 9010 a TNV 75 9011, jež by zohledňovaly současné klimatické podmínky. **V tomto ohledu stavební úřad nedostatečně posoudil veřejný zájem na omezení odtoku srážkových vod ze stavby, který je stanoven v § 5 odst. 3 vodního zákona, čímž porušil ust. § 193 odst. 1 písm. d) stavebního zákona.**

Poslední výtku ve vztahu k použití stanoviska správce povodí směřuje k nejednoznačně formulované podmínce pro provedení stavby č. 13, která sice začíná větím, že *Budou dodrženy podmínky s. p. Povodí Labe, zahrnuté do stanoviska č.j. PLa/2025/022091 ze dne 24.06.2025;*, avšak následně obsahuje pouze překopírovaný text příslušné části stanoviska Povodí Labe, s.p.; ve vztahu k odtoku srážkových vod tak stavební úřad stanovil stavebníkovi následující podmínku: **„Uvedenou realizací nesmí dojít ke zhoršení odtokových poměrů v předmětné lokalitě ani níže v povodí. *Současně dodáváme, že výstavba poldru by měla být realizována v předstihu před realizací uvedeného záměru z důvodu zachování či zlepšení stávajících odtokových poměrů.*“** Z tučně označeného textu, který byl doporučením správce povodí stavebnímu úřadu, aby dokončení výstavby poldru stanovil jako podmínku pro provedení stavby, se tak nesmyslně stal přímo text podmínky stanovené stavebním úřadem. **Z této nejednoznačné formulace však není zřejmé, zda stavební úřad takovou podmínku pro provedení stavby stanovil, či nikoliv. Jelikož ze stanoviska správce povodí plyne, že taková podmínka stanovena být měla, porušil stavební úřad tímto svým postupem ust. § 197 odst. 1 písm. c) stavebního zákona. Porušení stavebního zákona, která jsou popsána výše sub 1) – 3) představují též porušení zásady materiální pravdy, která je založena ust. § 3 správního řádu. Dle tohoto ustanovení platí, že pokud ze zákona nevyplývá něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“**

Zároveň jsou tato porušení v rozporu s ust. § 50 odst. 3 správního řádu, dle kterého byl stavební úřad povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu.

4. Porušení ust. § 184 odst. 1 písm. a) stavebního zákona

Jako další vadu napadeného rozhodnutí je třeba zmínit nejednoznačné označení stavebního záměru v jednotlivých fázích povolovacího procesu. Zatímco v řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí se stavební záměr (jakožto součást širšího záměru výstavby obchodního centra) označoval jako „**obchodní centrum Nová Paka – vodoprávní objekty, Nová Paka, ul. Pražská, ul. V Aleji, ul. U Studénky a ul. Svobody**“, v územním rozhodnutí se hovoří o „**obchodním centru "OC Nová Paka" Nová Paka, ul. Pražská, ul. V Aleji, ul. U Studénky a ul. Svobody**“. V rámci zjišťovacího řízení podle zákona posuzování vlivů na životní prostředí byl posuzován záměr „**Obchodní centrum Nová Paka, ulice V Aleji – nové podání**“, správce povodí vydal stanovisko k akci „**Výstavba obchodního areálu a okružní křižovatky ul. Pražská x V Aleji, k.ú. Nová Paka**“, koordinované závazné stanovisko MěÚ Nová Paka č.j. R/2025/77073/2 bylo vydáno ve věci záměru „**Obchodní centrum Nová Paka – vodoprávní objekty Nová Paka, ul. Pražská, ul. V Aleji, ul. U Studénky a ul. Svobody**“, souhrnné stanovisko OŽP MěÚ Nová Paka č.j. MUNP/2024/10488/ŽP/LJ se vztahovalo k projektové dokumentaci „**obchodní areál a okružní křižovatka Pražská x V Aleji..., Nová Paka, k.ú. Nová Paka, dílčí část vodohospodářské objekty**“. Samotná projektová dokumentace, jež byla stavebníkem v řízení předložena, nese název „**Obchodní areál a okružní křižovatka Pražská x V Aleji ... - vodohospodářské objekty**“. Tedy ve výše uvedených případech byl záměr pojmenován pokaždé jinak. Z této mnohosti názvů – i při zohlednění skutečnosti, že v některých případech se jedná o název celého projektu a v dalších jde o názvy dílčích částí – není možné jednoznačně určit, že se všechny výše uvedené dokumenty vztahují k jednomu a tomu samému stavebnímu záměru, který byl povolen napadeným rozhodnutím. **Jednoznačné označení záměru patří mezi základní údaje, které musí obsahovat žádost. Jeho absence představuje porušení ust. § 184 odst. 1 písm. a) stavebního zákona.**

5. Námitka systémové podjatosti stavebního úřadu

Odvolatel je přesvědčen, že napadené rozhodnutí bylo vydáno podjatou úřední osobou, resp. podjatým stavebním úřadem z důvodu tzv. systémové podjatosti. **O systémovou podjatost se jedná v případech, kdy rozhoduje úřední osoba územního samosprávného celku v záležitosti, která se tohoto celku týká nebo pokud má tento celek na výsledku rozhodování specifický zájem.** Jelikož dříve docházelo k vylučování celých správních úřadů pouze s poukazem na pracovní či služební poměr úředníků k územnímu samosprávnému celku, v jehož záležitosti rozhodovali, byla přijata novela ust. § 14 správního řádu, kterou bylo výslovně zakotveno, že pouhá existence takového služebního poměru nebo pracovněprávního nebo jiného obdobného vztahu ke státu nebo k územnímu samosprávnému celku nepostačuje k tomu, aby byla úřední osoba vyloučena z řízení pro podjatost.

Důvodová zpráva k zákonu č. 176/2018 Sb., kterým bylo uvedena novelizace provedena, k tomuto tématu výslovně uvádí: „V roce 2012 formuloval Nejvyšší správní soud nový pojem systémového rizika podjatosti. Dospěl k závěru, že v případech, kdy rozhoduje úředník územního samosprávného celku ve věci, která se přímo nebo nepřímo týká tohoto celku, není a priori vyloučen z rozhodování pro svoji systémovou podjatost, avšak je u něho dáno systémové riziko podjatosti, kvůli němuž je třeba otázku jeho případné podjatosti posuzovat se zvýšenou opatrností. V návaznosti na to soud vyjádřil tři základní kritéria, která musí být naplněna, aby došlo k překročení kritické míry systémového rizika podjatosti:

a) **zaměstnanecký poměr úředních osob k subjektu veřejné správy** (např. k územnímu samosprávnému celku),

b) **zájem tohoto subjektu na výsledku řízení**, resp. vztah tohoto subjektu k projednávané věci a

c) **další skutečnosti, které mohou ovlivnit postoj úředních osob k věci jinými než zákonnými prostředky** (např. jevy v politické nebo mediální sféře, zájem vlivných osob na výsledku řízení, **kontroverzní povaha rozhodované věci**).

Následně byla k problematice systémové podjatosti vytvořena bohatá judikatura, a to především ze strany Nejvyššího správního soudu. **Za zmínku stojí nedávný rozsudek Nejvyššího správního soudu z 29. 1. 2025, který byl vydán ve věci sp. zn. 1 As 146/2024.** V tomto rozsudku soud zformuloval následující teze: „**Systémová podjatost takto vystupujících úředních osob není dána samotnou existencí zaměstnaneckého či jiného obdobného poměru, ale pouze v případě překročení kritické míry systémového rizika. Zaměstnanecký či obdobný poměr je však signálem ke zvýšené opatrnosti a „podezřívavosti“, k němuž musí přistoupit další skutečnosti, které způsobí překročení oné kritické míry systémového rizika** (viz zejm. usnesení rozšířeného senátu ze dne 20. 11. 2012, čj. 1 As 89/2010-119, č. 2802/2013 Sb. NSS, a na něj navazující rozhodnutí). **Rozšířený senát podotkl, že k pochybám o nepodjatosti postačí i poměrně nízká míra podezření** (usnesení rozšířeného senátu čj. 1 As 89/2010-119, bod 63; nebo také rozsudek NSS ze dne 10. 8. 2016, čj. 6 As 190/2015-80, bod 46). Právní úprava vychází z toho, že nebezpečí ovlivnění nežádoucím vztahem je třeba aktivně předcházet tak, aby k tomu pokud možno nikdy nedošlo, a proto připouští, že v některých případech bude z výkonu pravomoci v konkrétní věci vyloučena i osoba, o níž není ani jisté, že u ní nežádoucí vztah existuje. **Zákon tedy nevyžaduje jistotu ani přiměřenou pravděpodobnost existence nežádoucího vztahu; dostačuje již, jestliže o nepodjatosti lze pochybovat** (rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2024, čj. 9 As 184/2024-163, bod 49; nález ÚS ze dne 30. 6. 2020, sp. zn. Pl. ÚS 1/19, č. 139/2020 Sb. ÚS, bod 39). ... Tyto závěry obстоjí také po novelizaci § 14 správního řádu zákonem č. 176/2018 Sb. (resp. po vložení jeho odstavce 2), který pouze posiluje důraz na existenci dalších závažných skutečností svědčících pro vyloučení úředních osob (rozsudek NSS ze dne 2. 8. 2023, čj. 6 As 52/2023-127, č. 4533/2023 Sb. NSS, bod 57).“

Při aplikaci výše uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu nezbyvá než uzavřít, že v tomto případě byla dosažena nadkritická míra systémového rizika

podjatosti, neboť byla současně naplněna všechna tři judikatorní kritéria, o kterých hovoří důvodová zpráva k zákonu č. 176/2018 Sb. **Úřední osoba je ve služebním poměru k úřadu města Nová Paka (kritérium služebního poměru k městu)**, které jednak samo figuruje jako stavebník některých stavebních objektů v rámci záměru výstavby obchodního centra, jednak se stavebníkem obchodního centra a také s jeho budoucím provozovatelem a faktickým investorem (Kaufland Česká republika v.o.s.) uzavřelo dne 29. 9. 2023 smlouvu o vybudování nové nebo úpravě stávající veřejné dopravní nebo technické infrastruktury a o majetkovém vypořádání (Plánovací smlouva), kterou již předem deklarovalo svůj zájem na realizaci záměru (**kritérium zájmu města na výsledku řízení**). Navíc jde o záměr, jehož realizaci aktivně brání místní občané i spolky (**kritérium kontroverzní povahy věci**).

Lze proto uzavřít, že napadené rozhodnutí bylo vydáno vyloučenou úřední osobou (resp. vyloučeným stavebním úřadem) podle ust. § 14 odst. 1 správního řádu z důvodu systémové podjatosti města Nová Paka v této věci.

Shrnutí

Vydání napadeného rozhodnutí předcházela mnohá porušení stavebního zákona, jež jsou popsána výše v tomto odvolání, navíc bylo vydáno vyloučenou úřední osobou. Je proto možné shrnout, že napadené rozhodnutí nemůže obstát jako spravedlivé a správné řešení, jež by bylo v souladu s právními předpisy.

Odvolací návrh

Ze všech shora uvedených důvodů je odvolatel přesvědčen, že napadené rozhodnutí Městského úřadu Nová Paka, stavebního odboru č.j. R/2025/74952/10, jež bylo vydáno formou veřejné vyhlášky dne 18. 8. 2025 ve věci vedené pod sp. zn. R/2025/74952, je nezákonné a nesprávné, a navrhuje, aby bylo Krajským úřadem Královéhradeckého kraje změněno tak, že se žádost o povolení stavebního záměru *obchodní centrum Nová Paka – vodoprávní objekty, Nová Paka, ul. Pražská, ul. V Aleji, ul. U Studénky a ul. Svobody* zamítá.

Naděžda Bajerová